

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

**Nové Město na Moravě
listopad 2005**

Král spravedlnosti, lásky a pokoje

Kde je mezi lidmi pravdivost a laskavost, tam je i pokoj; mír, o kterém se tolik mluví. V Kristově osobě se vrací svět a lidstvo do Božího řádu. V Ježíši je síla k záchraně světa.

Pastýři Izraele – vládnoucí vrstva národa – zklamali. Mísoto, aby se starali o slabé a bezmocné, měli starost jen o vlastní moc, její zajištění a upevnění. Proto propadli, zanikli. Starý zákon je o tom výstražným svědectvím.

Teď jsme tu my, děti Nové smlouvy. Máme před sebou tentýž úkol: panovat sobě, sloužit druhým, chránit slabší. I nás evangelium výslovně varuje:

- Ježíš zítřka, Král a Soudce, se nebude ptát po pravdivosti naší víry, ale po pravosti našich činů.
- Ježíš dneška – trpí opuštěností v osamělých lidech, snáší bolesti ve všech nemocných, čeká, kdy mu posloužíme, ulevíme, pomoci člověku, který bydlí vedle nás. Boží království, to není náboženská futurologie, to není utopistická představa z „onoho světa“, to je náš každodenní životní program: život ve spravedlnosti, lásce, pokoji.

Až se budeme modlit „Otče náš..“ budeme lépe vědět, o čem je řeč v prosbě „Přijď království tvé!“

Kázání z prvního košíku – P. Ladislav Simajchl

Máte svého svatého?

Já jich mám víc, snad jich víc potřebuji. S jedním svým (snad) prostředníkem vás asi překvapím. Modlím se k lotrovi. Abych byl přesnější – k lotrovi po pravici. Než se začnete pohoršovat, uvědomte si, co je modlitba. Rozhovor s Bohem, či jeho prostředníkem. Zdá se vám jako prostředník nehodný? Asi kradl, možná loupil, snad zabíjel. Lidská spravedlnost ho odsoudila a on svou vinu přiznal a trest přijal. Ale nejen to. On rozeznal ve spolutrpčícím vězni Boha. To bylo jistě nesnadné, Ježíšova tvář byla znetvořena utrpením a ničím nepřipomínala Krista Krále.

Asi nešlo o poznání zrakem ale o poznání mimosmyslové, srdcem. A o těch kázal Ježíš v horském kázání – blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Že měl tedy lotr na konci svého života čisté srdce, je jisté. Také věříme, že přišel během několika hodin do nebe. I on tak patří do okruhu zachráněných, byť v poslední chvíli. Proto i jemu náleží dnešní svátek.

A dušičkový optimismus? Když Pán zachránil lotra, snad i nám a našim blízkým pomůže a pomohl přes práh smrti. Jen to čisté srdce si zachovat. Nemusí to být tak úplně snadné, vždyť druhý lotr trpěl a umíral na stejném místě, ve stejném čase a stejnou smrtí. Viděl přítom jinak... Dobroslav Novák

Kněžství

Jaká je úloha kněze ve světě? Učit druhé lidi? Radit jim? Utěšovat je? Modlit se za ně? Tyto věci patří k jeho životu, ale může je konat kdokoliv.

Každý člověk tady na světě je povolán učit, radit, utěšovat některé jiné lidi a my všichni jsme zavázáni modlit se jeden za druhého, abychom mohli být spaseni. Tyto činy nevyžadují žádné jiné zvláštní kněžství než naši účast na kněžství Kristově skrze křest. Specifickým povoláním kněze není ani být mužem Božím. Muž Boží je především mnich, aniž by musel být knězem.

Kněz je povolán být druhým Kristem. Musí ve světě udržovat naživu svátostnou přítomnost a působení zmrtvýchvstalého Spasitele. Je viditelným lidským nástrojem Krista, který vládne na nebesích, který učí, posvěcuje a spravuje církve skrze své pomazané kněze.

Slova kněze nemají být pouze jeho vlastní slova či jeho vlastní učení. Vždy by měla být učením Toho, který jej poslal. Působení kněze na duše by mělo vycházet z něčeho většího, než z jeho vlastní ubohé lidské moci radit a utěšovat.

Ať jsou jeho činy jakkoliv lidské, ubohé a nedostatečné, musí být podporovány svátostným působením Ježíše Krista a živeny skrytou prací Božského Ducha.

Kněz je stejně tak posvěcován úkony jež provádí v průběhu svého posvátného úřadu, jako duše, pro něž je vykonává. Mše je však normálně plodnější pro kněze, který ji slaví, než pro kohokoliv asistujícího. Můžeme říci, že svatost kněze by měla být tak velká jako souhrnná svatost všech těch, jimž uděluje svátosti.

To vysvětluje současně jak krásu, tak „hrůzu“ kněžského povolání. V každém případě je jeho povoláním žít ve světě svatost a posvěcující moc velekněze Ježíše Krista.

(Thomas Merton – Žádný člověk není ostrov)

Milé děti,

tak už tady máme studený podzim, den je stále kratší, už nejde být tak dlouho venku. Takhle to bude až do Vánoc, ale potom už se začnou dny zase prodlužovat. Na podzim vzpomínáme na všechny zemřelé, chodíme s rodiči na hřbitov a modlíme se za ně. Říkáme, že se modlíme za duše v očistci. Co to ten očistec ale vlastně je? O tom si dnes budeme vyprávět.

Byl jeden člověk, jmenoval se Petr, žil obyčejným životem, ráno vstal, pomodlil se, šel do práce, pak pracoval na zahrádce, večer se pomodlil, šel spát a další den to samé a takto celý týden. Jednoho dne se mu ale stala zvláštní věc. Na cestě do práce potkal malého chlapce, který plakal. Přestože velice spěchal, zastavil se: „Copak se ti stalo?“ „Ztratil jsem čepici.“ „Tak už neplač, pomůžu ti ji najít.“ Kousek cesty se vrátili a čepici brzo našli. Petr pak ještě chlapci dal svůj kapesník a chlapec odešel do školy. To bylo poprvé, kdy přišel do práce pozdě, ale vůbec

toho nelitoval. Potkával pak chlapce každý den a stali se z nich dobří přátelé. Také jiný muž, jmenoval se Karel, potkal ten samý den malého ubrečeného chlapce, ale ani se nezastavil a pospíchal dál. Že by ho neviděl?

Když Petr a Karel zemřeli, přišly jejich duše do očistce. To je takové místo, kde se naše duše připraví na setkání s Pánem Ježíšem.

Z chlapce mezitím vyrostl muž, ale na staříckého přítele Petra nezapomněl. Chodil se za něj modlit na hřbitov a Petrova duše se brzy setkala v nebi s Pánem Ježíšem.

A jak je to s vámi, děti? Jdete občas s rodiči na hřbitov a pomodlíte se za vaši zemřelou babičku, dědečka..? Měli bychom to udělat alespoň v těchto dnech a pomodlit se také za duše v očistci, za které se nikdo nemodlí.

Tak už víte, co je to očistec?

Kdo už to dokáže vysvětlit, může si za odměnu zkusit najít cestu ven z tohoto bludiště.

Vaše kamarádka

NAJDI SPRÁVNOU CESTU

IVA NOVÁKOVÁ – TRINITAS

Informace a oznámení

d bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7:45 9:00		7:00	17:30	18:00
Bobrová	10:45	17:00			17:00

Pozor!!! Změna začátku večerních mší svatých!!!

Co všechno nás dělí?

Jeden moudrý sufi nasedl na loď, která ho měla převézt za moře. V polovině plavby vypukla tak hrozná bouře, že si obrovské vlny s lodí pohrávaly jako se stéblem trávy. Všechny zachvátil strach. Někdo se modlil, jiný křičel, další odhazoval všechno své jmění do moře. Jen mudrc zůstal klidný.

Když se bouře utišila a poutníkům se vrátila barva do tváře, někteří se udiveně ptali mudrce: „Jak to, že ses nebál? Copak jsi nevěděl, že nás od smrti dělí jen pár prken?“

„Věděl, ale v životě jsem zjistil, že nás od ní často dělí ještě méně.“

Co nás dělí od smrti? Je hranice mezi životem a smrtí opravu tak nepatrná?

V posledních měsících života měl Don Bosco velké potíže s chůzí. Když ho lidé viděli přecházet nádvoří, často se ho ptali: „Done Bosco, kam jdete?“ Odpověděl pokaždé stejně: „Do ráje.“

Kěž bychom při každém kroku svého života mohli říct i my: „Už jdu, Pane.“

Paprsek slunce pro duši

Bruno Ferrero

Je nedůstojné všechno předkládat Bohu?

O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši. (Flp 4,6-9)

Pokoj, klid k práci, klid v rodině, pokoj od zla, apod. - to jsou věci, které jsou stále ceněny a požadovány. A křesťan má vědět jednu věc: všechno skutečný pokoj je darem Božím, roste ze spojení s Bohem. Tento základ nelze vynechat či vyloučit.

Zdá se být pro dospělého člověka až nedůstojné všechno předkládat Bohu v modlitbě a prosbě, a tak nemít starosti. Není to nezodpovědnost? Ale jaký je vlastně užitek z našich starostí, z naší

ustaranosti?

Nepokoj, nervozita, podrážděnost. A často: že si sami připadáme důležití. Kde už nejsme pro své starosti a starání ani schopni se modlit, tam nás ten zlý dostal tam, kde nás chtěl mít.

(Stůl slova - Aleš Opatrný)

Bože, tys ten,
do něhož vkládám svou naději.
Skrze život, smrt a zmrtvýchvstání
svého Syna jsi obnovil svět
a jednou jej přivedeš ke konci.
Odtud čerpám smysl a
směr svého života.
Pro sebe i své bližní očekávám
odpuštění, spásu a budoucí
nádheru; neboť tys spravedlivý.
Pomáhej mi žít v této naději!